

Diskografi

"Fuel" (2001)

"Notes" (2003)

"In The Red" (2005)

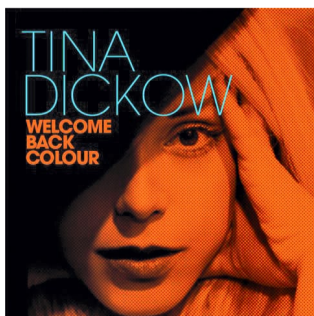
"Count To Ten" (2007)

Trilogien "A Beginning, A Detour, An Open Ending" (2008)

"The Road To Gävle" (2009)

"Welcome back Colour" (2010)
(udkommer dette efterår)

Det irriterer Tina Dickow lidt, at hun aldrig kan komme med et interessant eller overraskende svar, når hun får spørgsmålet om, hvad hun brænder for ud over musikken.

- Det er altid lidt penibelt, hvis man får sig selv hængt op på en eller anden nørdet ting. De ting, jeg nørder med, er min musik. Det er jo netop også det, der gør det så spændende, fordi det forgrener sig ud i mange andre områder. Jeg bruger dog meget tid på filosofien. Jeg tænker meget over, hvad det er for nogen størrelser, vi mennesker er, siger hun.

Angående filosofien går hun meget praktisk ind i det og forholder sig til, hvordan hun reagerer og opfatter livet.

- Jeg går ikke og overanalyserer alt hele tiden, men det er en interesse, som betyder, at jeg går og leder og samler sammen til min egen livsfilosofi. Søger efter små pointer og bittesmå delkonklusioner. Jeg elsker også at høre om andre folks livsforløb og skæbner. Også meget på den der tusede måde, hvor man sidder og udspørger veninderne om én af deres veninder, der er blevet skilt, gift eller mor. Man trækker en masse tråde ud til folks liv, og det er jo nok lidt fjernt for mænd, hvilket kan være svært at forstå som kvinde, siger Tina Dickow.

De færreste journalister ville spørge en 32-årig mandlig sanger, om han ikke snart skal stifte familie. Kald det chauvinisme eller forskelsbehandling, men det er for oplagt til at springe over, når man sidder over for en 32-årig single, der tilsyneladende kun er single, fordi hun har valgt det.

- Jeg har ikke travlt med at stifte familie. Det sker, når det sker. Det er meget tydeligt for mig, hvad omkostningerne er, for at bruge et hårdt ord. Det er jeg ikke sikker på, jeg er 100 procent klar til endnu. Jeg er ikke i tvivl om, at det er det hele værd, men jeg har ikke lyntravlt med at finde en mand og få børn, fortæller Tina Dickow.

De kulørte blade

I bogreolen bag Tina Dickow er variationen til at tage og føle på. Der er bøger om design, klassiske romaner og biografier. Blandt andet "Velkommen til forsiden" om skuespilleren Robert Hansen. Modsat den sneglade sjællænder er østjyden Tina Dickow sjældent på forsiden af formiddagsaviserne eller den kulørte del af ugebladene.

- Jeg går helst ikke på den røde løber. Jeg går langt udenom, hvis det er muligt. Det er slet ikke mit "game". Jeg så, at Se & Hør nu betaler for at få tips om de kendte. At man skal føle sig som jaget vildt er simpelthen for groft. Det kan jo betyde, at man møder fremmede på en anden måde, fordi man frygter, at de måske går videre med det, man snakker om. Det er lidt surrealistisk at blive mindet om, at der bliver holdt øje med en. Men jeg tænker faktisk ikke så meget over det trods alt. Jeg er heldigvis lidt distræt over for det at være et kendt ansigt, og folk har altid været meget respektfulde over for mig.

Måske fordi Tina Dickow er let at bryde sig om. Hun er helt nede på jorden, hvor hendes lange, slanke ben ender. Hun virker oprigtig og er engageret i forsøget på at vride en smule mere ud af sin egen historie. Som hun står og hældes kaffe i stempelkanden er paraderne nede. Og så egentlig ikke. For Tina Dickow har ikke levet et udsvævende liv, der har resulteret i, at paraderne nogensinde skulle hæves.

- Som kvinde er man ikke så interesseret i, at fyrene byder sig til. Der er mændene nok lidt mere cool med end kvinderne, vurderer Tina Dickow.

Hun oplever, at mænd henvender sig, når hun giver koncert. Men en groupie-fyr, der falder på knæ foran en, er ikke den første, hun falder for.

- Jeg har altid været påpasselig. Jeg har aldrig været typen, der har støvet mænd op i byen og er gået hjem med dem. De mænd, jeg møder er i mere private relationer. Jeg har heller aldrig tænkt, at en mand kun ville have mig, fordi jeg var kendt. Det har altid været lidt dybere end det, understreger hun.